

BERGAF of **BERGOP**

• door Karel Rimmelink

De horizon van ons geloof

Volgens velen leeft de verwachting van de komst van de Heer Jezus voor de zijnen nu minder dan zo'n dertig jaar geleden. Achter die gedachte schuilt een verborgen wens; meer aandacht voor de komst van die Heer. Welnu, daar pleiten wij ook voor. We gaan in het nu volgende nader in op een aantal aspecten van die verwachting, met als doel elkaar aan te sporen die verwachting springlevend te houden.

Ontwikkelingen als teken

We zijn geneigd om de mogelijke terugkomst van de Heer op korte termijn af te meten aan ontwikkelingen in de wereld. Zo'n dertig jaar geleden waren West-Europa met zijn IJzeren Gordijn en een Europese Unie van tien staten belangrijke aanwijzingen om anderen ervan te overtuigen dat de Heer spoedig zou komen. Het ging immers om de vervulling van profetische aanwijzingen die zeer herkenbaar waren. Een tweede argument wat toen veel genoemd werd, was moreel verval. Normen en waarden braken in snel tempo af. Concreet hebben we het dan over de positie van de overheid, het huwelijk en de financiële moraal, om er enkele te noemen.

Relatief

Deze gedachtegang riep bij mij meestal enige weerstand op. Naar mate men nadrukkelijker beweerde dat men wist wanneer de Heer zou komen, des te meer tegenstand ik ervoer. Niet dat ik de komst niet verwachtte, maar de genoemde argumenten lagen binnen ons gezichtsveld en waren relatief. Was de tweede helft van de twintigste eeuw dan zoveel slechter dan de eerste helft met zijn twee wereldoorlogen? Was de moraal van ons Nederlanders in vorige eeuwen veelal niet net zo dubieus als recent? Waren we niet een beetje egoïstisch om te pretenderen dat het wel haast tijdens ons leven moest gebeuren? Zat er niet ook de wens achter dat de Heer tegemoet gaan in de lucht te verkiezen is boven ontslapen? Een heel legitieme wens overigens, maar misschien ook een beetje egoïstisch. Als ik een beetje afstand neem van de waan van de dag kan ik eigenlijk geen feiten onderkennen die me overtuigen dat we meer rechten hebben om de komst te claimen dan medegelovigen in andere tijden. Misschien is er één uitzondering: 'De behoudenis is ons nu nader dan toen we tot geloof kwamen', Rm 13:11.

Eindtijd

Voorgangers die ons gediend hebben leerden ons eerst en vooral Bijbelgedeelten goed te lezen, zonder daar op voorhand al een toelichting over te raadplegen. Als ik dan die Bijbel las, bemerkte ik dat men al in de eerste eeuw na Christus constateerde dat men leefde in de laatste tijden, dagen en uren, 1 Pt 1:20; 2 Tm 3:1; 1 Jh 2:18. Broeder Henk Medema verwoordde het recentelijk in een artikel over dit onderwerp als volgt: 'Deze hele bedeling, vanaf de komst van Jezus tot de wederkomst van Christus, is eindtijd, draagt een eindtijdelijk karakter'. Dat gaf me stof tot nadenken en ik ervoer het als een bevestiging.

Meerdere belangen

Een andere eyeopener kreeg ik jaren geleden, toen in een discussie iemand opmerkte: 'Ik zou het fijn vinden dat de Heer vandaag kwam'. Ik schrok, toen iemand daarop reageerde met de opmerking: 'Ik niet!' Dat vroeg natuurlijk om een nadere uitleg en die was, dat de spreker nog veel geliefden op zijn gebedslijst had staan die de Heer Jezus nog steeds niet hadden aangenomen. De betrokkene gaf aan, dat hij er naar verlangde zijn leven op aarde voort te zetten met als belangrijkste invulling gebedsenergie te leveren voor deze mensen. Ik denk dat Paulus ook hierop doelt in het eerste hoofdstuk van de brief aan de Filippiërs.

De landman

Jakobus schrijft in zijn brief over het geduld van de landman. 'Hebt dan geduld broeders tot de komst van de Heer. Zie de landman wacht op de kostelijke vrucht van het land en heeft er geduld mee, totdat deze vroege en late regen ontvangt. Hebt ook u geduld, sterkt uw harten, want de komst van de Heer is nabij'. (Jak.5:7,8). De betekenis van het woord geduld wordt omschreven als 'langdurig temperen of in toom houden'. Het roept het beeld op van een gelovige wiens toekomstverwachting niet moet worden aangewakkerd, maar moet worden getemperd of in toom gehouden. Het uitbundige enthousiasme waarmee hij of zij de ontwikkeling van 'vrucht voor de Meester' volgt, houdt maar aan. Het is er al tijdens de regens in het vroege voorjaar. Die is nodig als de lente aanbreekt en het jonge gewas wil groeien en bloeien. De zomer schenkt warmte en licht, maar dat alleen is niet voldoende. Wil er veel vrucht zijn, dan moet het nog eens flink regenen, juist dan. Als die er komt vullen de kolven en aren zich met een rijkdom aan vrucht. Dan kan de afrijping plaatsvinden. De beeldspraak van groei en vrucht dragen wordt door de schrijver gebruikt om onze houding, onze motivatie aan te geven als het gaat om de komst van de Heer. Ligt er in de uitdrukking 'de Heer is nabij' iets van 'het kan niet lang meer duren', in de uitdrukking 'heb dan geduld' ligt iets van 'houd er rekening mee dat ik, de Heer het beter vind om te wachten'. Hij geeft de reden erbij, de oogst is nog niet volgroeid. Jakobus voegt dit aspect toe, terwijl hij het algemene 'de Heer is nabij' laat staan. Laten we onszelf de vraag stellen of we in onze houding recht doen aan dit aspect; aandacht voor de oogst waar de Heer tot op de dag van vandaag mee bezig is.

De Heer Zelf

De talloze bespiegelingen die geuit zijn om het moment van zijn komst in te schatten, staan in schril contrast met de uitspraak van de Heer Jezus zelf in Mt 24 vers 36, dat van die dag en dat uur niemand weet, alleen de Vader. Zie ook Handelingen 1 vers 7. Het is goed op te merken dat het in deze verzen strikt genomen niet over dit thema gaat, maar het komt wel in de buurt.

>>

Tussenbalans

Als we op dit punt zijn aangekomen is het goed een tussenbalans op te maken. We hebben betoogd, dat het niet doenlijk is een voorspelling te doen omtrent het moment van de komst van de Heer. De tekenen die onze tijd vertoont, zijn niet uniek en bepalend voor die komst. Het andere aspect, dat van de Heer die nu op aarde mensen de gelegenheid geeft zich te bekeren en Hem aan te nemen, verdient meer aandacht en misschien kunnen we het ook handen en voeten geven door mee te werken. Betekent dat dan dat we helemaal geen oriëntatiepunten hebben op onze reis in de richting van die komst? Nee, dat betekent het niet. De Bijbel sluit af met de woorden van de Heer: Ja, hoor, Ik kom spoedig! Ik wil een handreiking doen waar u steun aan kunt hebben in deze omstandigheden.

Alles staat in het teken van Zijn komst

De meesten van ons zijn heel erg vertrouwd met de realiteit van de komst van de Heer Jezus om Zijn Gemeente tot Zich te nemen. U kent de bekende gedeelten uit Johannes 14, 1 Thessalonikers 4 en 1 Korinthe 15 wel. Als die komst voor ons niet meer is dan dat, dan doen we tekort aan het totaalplan van God. Die komst maakt onderdeel uit van Gods totaalplan en is misschien beter aan te duiden als een noodzakelijke aanloop voor een volgende stap in dat plan. Eén van de volgende stappen is de verschijning van Christus in heerlijkheid op aarde en al zijn heiligen met Hem, 2 Thessalonikers 1. Een stap die voor de aarde een grote impact heeft. Dat is weer een aanzet tot een volgende stap, de oprichting van Gods Koninkrijk in heerlijkheid, een vervulling van 'Uw koninkrijk kome'. Dit is één van de kernpunten die ik zou willen noemen. Het gaat bij de toekomstverwachting die we hebben niet zo zeer om ons aspect, maar om dat van Christus en van God. Gods doel met deze aarde, met Christus zijn mijns inziens belangrijker dan ons doel.

Geloof en geduld, tools voor onze hoop.

Gewoon maar wachten?

We merken op, dat de verwachting van de komst van de Heer meer belang krijgt als we ons concentreren op Zijn belang. Het is goed dit te onderstrepen met een beeld. Als je honderd deelt door twee en de uitkomst weer door twee en je blijft daar maar mee doorgaan, dan zie je dat het vorige getal steeds halveert, maar dat wat er afgaat eerst veel is, maar het wordt steeds minder. Als je dat in een grafiek uitzet, krijg je een gebogen lijn die de as van de grafiek steeds dichtert nadert. Als God al tweeduizend jaar geleden liet opschrijven dat het laatste uur daar was, is het nu toch zeker het laatste uur. We zijn in de tijd een heel eind verder, maar nog steeds heel dicht bij Zijn komst. Met andere woorden, we reizen al tijden door de tijd, vlak langs de grens van de wederkomst, maar van oversteken kon tot nu toe geen sprake zijn. God moet wel een heel belangrijke reden hebben om ons nog steeds langs die tijdsgrens te laten reizen.

Gebed, geduld en geloof

Met een verwijzing naar Mt 24 vers 45 stel ik mezelf de vraag: 'Ben ik trouw en wijs'? Heb ik geduld, omdat de landman geduld heeft? Verhaast ik Zijn komst met behulp van een leven waarbij ik Hem op de juiste manier eer? Ik neem me voor om wat minder op de tekenen van de tijden te letten en meer oog te hebben voor de oogst. Ik geloof meer in bergop, de Heer tegemoet dan in bergaf, de neergang van de wereld. ■